

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5622/2019
11.03.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић, Гордане Комненић, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Бутолен Франц Бранко, адвокат из ..., против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Неготину Гж 183/19 од 29.07.2019. године, у седници одржаној 11.03.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Неготину Гж 183/19 од 29.07.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Неготину Гж 183/19 од 29.07.2019. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 774/16 од 13.02.2017. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиле и обавезан тужени да тужили на име мање исплаћених месечних износа припадајуће пензије за период од 01.09.2013. године до 30.10.2015. године плати појединачне износе ближе одређене у том ставу изреке са законском затезном каматом. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев у делу у којем је тужилца тражила да суд обавезе туженог да тужили на име исплаћених пензија плати преко досуђеног износа, за период од 01.09.2013. године до 30.10.2015. године још 29.143,68 динара са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног месечног износа као у ставу првом изреке, као дана доспећа па до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован приговор апсолутне ненадлежности суда за одлучивање у овој правној ствари. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужили плати на име трошкова парничног поступка 52.694,00 динара, са законском затезном каматом од наступања услова за извршење до исплате. Ставом петим изреке, одбијен је захтев тужиле за исплату законске затезне камате на трошкове поступка за период од дана пресуђења до наступања услова за извршење.

Пресудом Вишег суда у Неготину Гж 183/19 од 29.07.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 774/16 од 13.02.2017. године у ставу другом, четвртим и петом изреке.

Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиле је изјавила ревизију у делу којим је одлучено о трошковима поступка, са образложењем да Врховни касациони суд заузме став у вези одлучивања о висни трошкова поступка, наводећи да су судови погрешно одлучили о трошковима поступка, јер на досуђени износ трошкова није признат порез на додатну вредност од 20 %. Ценећи ревизијске наводе Врховни касациони суд сматра да је изјављена посебна ревизија у смислу члана 404. Закона о парничном поступку - ЗПП.

Одлучујући о изузетној дозвољености ревизије применом члана 404. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 и 87/18), Врховни касациони суд је нашао да нема разлога за одлучивање о ревизији тужиле.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда нису испуњени услови прописани чланом 404. став 1. ЗПП за одлучивање о ревизији тужиле као изузетно дозвољеној која је изјављена против одлуке о трошковима поступка, те је одлучено као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије, применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП у вези са чланом 420. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиле није дозвољена.

Чланом 28. ЗПП прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1.); камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев (став 2.).

Како се ревизијом побија одлука о трошковима поступка која не чини главни захтев, то значи да ревизија тужиле није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић